

ROSNÍK

Školní časopis

ZŠ Rosice

1.

2019/2020

Uvnitř tohoto vydání:

Hody v Rosicích po 50 letech	2-3
Výlet parní lokomotivou	4-5
Jeden den člověka v pravěku	6
Den zdraví	7-8
Halloween a dušičky	9
Školní časopis roku	10-12
ZOO v ČR (Morava)	13-14
Marta Jandová	15
Kvíz pro milovníky kouzelného	16
Halloweenské vaření	17
Halloweenské příběhy	18-20
Lovci mamutů	21
Králíček Teddy	22
Trampolíny	23
Hasičské závody	24
Kaligrafie	25
Křížovka	26
Reklama	27-28



Skupina středoškoláků obnovila hody v Rosicích po více než 50 letech

Kde se vzala myšlenka uspořádat zase po letech hody v Rosicích?

Začalo to asi tím, že jsme se spolu bavili o tom, kde všude jsou hody a jak se nám tato tradice líbí. Říkali jsme si, jaká je škoda že všude v okolí hody mají, jen v Rosicích nejsou. Začali jsme tedy pátrat v rosické historii, a když jsme zjistili, že hody zde kdysi byly, tak jsme mohli začít s organizací této velké akce.

Jak dlouho jste se věnovali přípravě? Kolik lidí se podílelo na organizaci a programu?

Přípravě jsme věnovali skoro rok. Nejvíce času zabralo asi nacvičení všech tanců od moravské besedy až po rosická kolečka. Na organizaci se podílela celá chasa (všichni krojovaní), potom nám moc pomohl KIC, který zajistil obzvláště technickou stránku, poté samozřejmě i rodiče, kteří nás po celou dobu podporovali a pomáhali, s čím bylo potřeba. Také lidé z okolních vesnic nám pomáhali s organizací, mnohdy dokonce i přijeli za námi do Rosic. Jmenovitě bychom chtěly moc poděkovat Lucce Švecové, která nám pomohla s organizací celé akce a byla nám vždy po ruce, když jsme si s něčím nevěděli rady, nebo nestíhali a potřebovali pomoci. Lucka dokonce i v pátek před hody přivedla své děti, které nám pomáhaly s výzdobou. Dále nám obrovským způsobem pomohli policisté Jirka Lokaj a Petr Ženožička, kteří s námi strávili celý hodový den a byli součástí naší party. Za úkol měli hlídat čas, aby klaplo všechno tak, jak jsme si naplánovali.

Jak jste dali dohromady soubor tanečníků?

Nebylo vůbec lehké sehnat hned prvním rokem tolik krojovaných. Snažili jsme se psát všem našim známým a kamarádům a sehnat co nejvíce lidí, ale většinou z toho měli strach a nevěděli, co od toho mohou očekávat, když v Rosicích tak dlouho hody nebyly. Také jsme vyvěsili plakáty po Rosicích, dali informace o tom, že sháníme krojované na internet. Nakonec nás bylo devět párů a kromě nás se k průvodu přidali i další krojovaní, od dětí v kočárku po dospělé, což byla opravdu nádhera.



Jak obtížné bylo naučit se všechny tance?

Nebylo to vůbec jednoduché, ale hlavně díky podpoře stárků ze Střelice jsme všechno zvládli. Přeci jen moravská beseda má okolo třinácti minut a naučit se takovou sestavu, aby šli všichni stejně, bylo občas zdouhavé. Pomohli nám také z Troubska z folkorního souboru Podskalák. Když jsme je poprosili, vyhrabali, dali dohromady a následně nás přijeli naučit rosická kolečka, která tak měla svoji premiéru. Do dalších let plánujeme určitě přidávat další tance.

V jakém lese byla uříznuta májka?

Byla z lesa na Bučíně. Byl to pro nás docela problém, neboť v okolí nebylo moc možností kde bychom ji mohli pokácet. Tak jsme byli rádi, že tato možnost vyšla.



Odkud jste měli zapůjčené kroje a jak jste se v nich cítili?

Měli jsme zapůjčené kyjovské kroje z Rudky od paní Kožnarové. Jelikož více jak polovina z nás ještě v kroji nikdy nebyla, byl to pro nás jednak obrovský zážitek, ale i zodpovědnost, neboť takový kroj není vůbec levná záležitost. Všichni jsme se ale shodli, že jsme se v krojích cítili velmi dobře a nemůžeme se dočkat na další příležitost si kroj znova obléknout. Také se do dalších let budeme pokoušet obnovit přímo rosický kroj.



Jak se vám akce líbila, jak byli jste spokojeni?

Bezpochyby vždy je co vylepšovat, ale s akcí jsme byli velice spokojeni. I přes nepřízeň počasí, bylo hodně návštěvníků, a to nám udělalo obrovskou radost. Také veškeré ohlasy na akci byly velmi pozitivní. Myslím že všichni, včetně nás, byli z akce vcelku nadšení.

Jak vzpomínáte na ZŠ Rosice a své působení v redakci časopisu Rosník?

Na rosickou základku vzpomínáme celkem často. Hlavně z toho důvodu, jaká tu panovala pohodička, a my jsme si toho tenkrát nevážili. A co se týče hodů, ZŠ má na nich vlastně svůj obrovský podíl, protože drtivou většinu naší skvělé hodové party tvoří právě bývalí žáci ZŠ Rosice, se kterými jsme byli i po ukončení školní docházky stále v kontaktu, a díky tomu jsme se dali dohromady.

Barbora Čechová a Nikola Švancarová

Projektový den na naší škole

V rámci zářijového projektového dne vždy poznáváme město Rosice a jeho okolí. Projekt je zařazen i v souladu s tematickým plánem vlastivědy. Žáci tak získávají poznatky o našem mikroregionu přímo na vlastní kůži v terénu. Letos jsme navštívili Muzeum průmyslových železnic ve Zbýšově. Svezli jsme se parním vlakem a dozvěděli jsme se mnoho zajímavostí.

Mgr. Jana Urbánková

Výlet parní lokomotivou

V pondělí 23. 9. jsme jeli vlakem do Zastávky. Ze Zastávky jsme se přesunuli parním vláčkem do Zbýšova. Když jsme nastoupili, tak jsme byli rádi, že sedíme. Z naší školy jely čtvrté a páté třídy, celkem kolem sto padesáti dětí a ještě učitelé. Když jsme dorazili do muzea, tak jsme si dali svačinu. Pak jsme se rozběhli podívat na mašiny. Já jsem na jedné lokomotivě rozsvěcoval světla a zvonil na zvon. V obchůdku jsme si koupili turistickou známku a potom jsme cestovali zpátky parním vláčkem do Zastávky. Ze Zastávky jsme šli pěšky do Rosic. V muzeu se mi moc líbilo, výlet bych vám doporučil.

Kryštof Příbyl , 5. B



Výlet parní lokomotivou

V pondělí 23. 9. 2019 jsme jeli na celé dopoledne do Muzea železnic do Zbýšova – Sičky. Jeli jsme všichni ze čtvrtých a pátých tříd společně vlakem a pak jsme přestoupili do parního vláčku, který byl moc hezký. Jízda byla opravdu zábava. V muzeu byly všude staré vláčky různých barev. Mohli jsme si vše prohlédnout a u toho nám pán vysvětloval třeba, jak se takový vlak řídí. Nazpět jsme zase nasedli všichni do parního vláčku, který nás dovezl na nádraží do Zastávky, a odtud jsme se vydali společně na cestu zpět do školy. Byl to projektový den, který se nám všem moc líbil a také jsme se dozvěděli hodně zajímavostí o vlacích.

Sofie Kozáková 5. B



https://commons.wikimedia.org/wiki/Category:Industrial_Railway_Museum_in_Zb%C3%BD%C5%A1ov#/media/File:Are%C3%A1l_MP%C5%BD_ve_Zb%C3%BD%C5%A1ov%C4%9B.jpg



Jeden den člověka v pravěku

22. listopadu vyrazili žáci šestých tříd do brněnského Anthroposu. Výklad i pravěké exponáty musely být určité velmi poutavé a zajímavé, jelikož se jedné žákyni poznatky přenesly i do snu.

Je den jako každý jiný, ale mám problém, je dějepis. Vůbec mě nebaví a nejhorší na tom je, že je už teď. Jeden spolužák dějepis zbožňuje. Nechápu to. A zvoní, co budu dělat?! Simulovat nemůžu, to jsem dělala včera, no nic tentokrát to musím vydržet. „Dnes jdeme do muzea“ hlásí učitelka. Asi se zblázním. Muzea nenávidím, ale nic s tím nenadělám.

Za chvíli jsme dorazili do muzea a první, co mě zaujalo, byl stroj času. Nenápadně jsem se odpojila a šla si ho vyzkoušet. Sedla jsem si a omylem jsem něco zmáčkla. Nevím za jak dlouho, ale jsem v mladší době kamenné. To je to jediné, při čem jsem dávala pozor, čemu se dost divím.



Snažila jsem se být v klidu, ale moc to nešlo. Až jsem se uklidnila, začala jsem přemýšlet. Co budu dělat nebo spíš jak se dostanu domů, byla moje první otázka. Říkám si „Ve filmech se na to nejdříve vyspí“, tak proč se tu nerozhlédnout. Byla jsem hodně vysoká, takže mě považovali za dospělou osobu. A šla jsem pracovat. Zasadila jsem spoustu semínek, myslím pšenici, ječmen, hrách, čočku a boby. Strašně mě překvapilo, že pěstovali i len a hned mě do něj navlékli. No hrůza, škrábalo to, bylo to ještě horší jak pytel na brambory. Asi za půl hodiny jsme šli do nějakého domu z hlíny a střechu měli jen ze sena. Byl strašně veliký. Pak jsem se šla podívat na vyrábění nádob z hlíny, asi kvůli uchovávání potravy. Po pár hodinách jsem uviděla, jak se pracuje a hospodaří na poli, vypalovali kus lesa a popel měli jako hnojivo. „Hustý“.

A byl večer, místo postele na mě čekal stroj času „Buď teď a nebo nikdy.“ Skočila jsem do stroje času a jsem zpátky v současnosti. Teď už mi dějepis nepřipadá tak strašný.

„Ty bláho“ říká kamarádka „příště mě vezmeš s sebou!“.

Julie Kaniová, 6. C



Ve čtvrtek 17. 10. proběhl na naší škol již tradiční Den zdraví

Dopoledne bylo rozděleno do čtyř bloků, které byly zaměřeny na všechny aspekty zdravého životního stylu – zdravě jsme nakrmili nejen naše bříška, ale i naše dušičky a těla jsme si zpevnili cvičením.

Nejdříve jsme si společně připravili zdravou svačinku a díky vstřícnému přístupu rodičů, kteří nám připravili pestrou ochutnávku ovoce, jsme měli možnost dodat tělu velkou dávku vitamínů.

Během druhého bloku jsme si zopakovali a ujasnili fakta týkající se třídění odpadu a způsobů jejich dalšího využití.

Jednoznačně nejzajímavější částí bylo seznámení s nevidomou paní Klárou Maršálkovou, která k nám přijela i se svým vodícím psem. Děti se velmi bezprostředně dotazovali na spoustu věcí a paní velmi otevřeně a poutavě vyprávěla o životě nevidomých. O tom, s jakými problémy se potýkají a hlavně jak všemožně svízelné situace řeší. Názorně nám ukázala, jak probíhá spolupráce s vodícím psem, na jaké povely je naučen a jak moc takový pes pro nevidomého znamená. Na rozloučenou jsme měli možnost pejška si pohladit, což udělalo ohromnou radost nám i jemu.



Aby byla péče o zdraví kompletní, zakončili jsme den pořádnou rozcvičkou s trenéry z klubu New park.

Tento den se všem moc líbil a domů jsme odcházeli s úsměvem na rtech a spoustou nových zážitků.

**Žáci 4. C s paní učitelkou
Mgr. Janou Harestovou**



Den zdraví

18. října proběhl na 2. stupni již tradiční Den zdraví. Deváťáci si ho tentokrát užili naposledy. Obě třídy absolvovaly stejné aktivity, pouze v jiném pořadí.

Den zdraví jsme zahájili přednáškou o sebeobraně. Pan Petr Hub nám povídal o komunikaci, naučil nás čtyři kouzelná slovíčka, a to dobrý den, prosím, děkuji a na shledanou. Tato slovíčka bychom si měli pamatovat celý život. Také nás poučil o tom, jak se zachovat v krizových situacích, jak ovládnout strach a přinutit se přemýšlet, jak situaci efektivně vyhodnotit a řešit. Ukázal nám jednoduché, ale velmi účinné chvaty.



Další blok byl s paní Monikou Klusákovou. Přednáška byla na téma Proč říct ne cigaretám. Upřesnila nám, co cigarety provádí lidskému tělu. Například nám řekla, že mezi různými druhy cigaret není žádný rozdíl. Ukázala nám obrázky lidí s rakovinou a názorně předvedla, jak dopadneme, pokud začneme kouřit teď v našem věku.

Celý den ukončili dva instruktři z New Park Brno. Po rozcvičce nás rozdělili na dvě skupiny. První skupina cvičila cviky na zpevnění těla a přípravu na stojku. Někteří zvládli nejen stojku, ale také chození

po rukou. Druhá skupina cvičila na kruzích. Po určité době se skupiny vyměnily.

Žáci obou tříd hodnotili program Dne zdraví vcelku kladně. Nejvíce je zaujala přednáška o sebeobraně. Tady jsou některé postřehy:

- ♦ Viděli jsme mnoho ukázek krizových situací, mohli jsme si je sami vyzkoušet, byla legrace a zábava.
- ♦ Policejní trenér udělal z poloviny kluků pokusné králíky, skoro je škrtil a lámal kosti a potřeboval minimum síly.
- ♦ Sebeobrana byla nejvíce poučná, ale i zábavná, opravdu všichni jsme si z přednášky něco odnesli.

Hana Kudrnová, 9. B a další deváťáci



&HALLOWEEN & DUŠIČKY

HALLOWEEN

Halloween je irský svátek, který se slaví 31. října v anglicky mluvících státech. Děti se oblékají do strašidelných kostýmů a chodí od domu k domu s pořekadlem „Trik or treat“, což česky znamená „Koledu nebo trest“. Lidé vyzdobují své domy, dávají si před ně dýně se svíčkou nebo různé ozdoby, jako jsou třeba čarodějnice, duchové, ohně, příšery, kostlivci. Typickými barvami jsou černá a oranžová. V Česku se Halloween moc neslaví, ale některé domácnosti symbolicky dávají před dům vyřezanou dýni se svíčkou. Klasické koledování se u nás nekoná. Větší význam má u nás svátek Dušiček.

A teď nějaká zajímavost: Věděli jste, že se o Halloweenu prodají sladkosti za 2 miliardy dolarů? Halloween je krásný svátek, který budeme i na škole slavit i my!



HALLOWEEN V ČR

Zatímco my slavíme svátek všech zesnulých s pokorou a v klidu, ostatní temperamentnější národy tento svátek slaví formou veselejšího rázu. Samotný Halloween proniká v posledních letech stále více i do Česka. Sice se tu ještě děti nechodí koledovat jako v jiných zemích, ale vyřezávané dýně už si u nás své nadšence našli. Dekorace a různé halloweenské akce nás mají sblížit s kulturou jiných zemí, ale nemělo by se zapomínat na naše tradice a zvyky.



DUŠIČKY

Prvního listopadu slavíme svátek všech svatých. Druhého listopadu slavíme samotné Dušičky. Na Dušičky uctíváme památku zesnulých očištěním hrobů blízkých a přátel, zapálením svíček, květinami a věnci. Jedinou výjimkou je Podkrkonoší, kde se tradují průvody v maskách. Tam se asi nejvíce přibližují Halloweenu.

Díky dlouhověké tradici, vzniklo i mnoho legend a pověr. Jedna z nich říká, že duchové mají o půlnoci na hřbitovech bohoslužbu. Další říká, že v předvečer svátku všech svatých vystupují na jednu noc duše z očiště. Proto se házely kusy jídla do ohně jako vykoupení z hříchů a přilepšení dušičkám.



SOUTĚŽNÍ KOKTEIL VYHLÁŠENÍ ŠKOLNÍHO ČASOPISU ROKU

Po vítězství v krajském kole soutěže Školní časopis roku 2019 jsme měli možnost se zúčastnit vyhlášení celostátního kola této soutěže. Slavnostní setkání zástupců školních redakcí proběhlo 22. listopadu 2019 jako součást Multimediálního dne 2019 na Fakultě sociálních studií v Brně. Akce se zúčastnila také nejvýznamnější česká média.

Doba trvání: 7.30-15.00 h

Doba přípravy: 40 minut

Postup:

Pomůcky:

Papír
Tužka
Mikrofon
Otázky
Papírová taška
Dárečky
Přehled o médiích
selský rozum
Počítač
Televize

1. ČTK

- Hledání faktických chyb, nebo hloupostí v textu.
- Odměna za řešení.



2. Česká televize

- Nácvik postoje před green greenem.
- Vedení záznamů profesionální kamery.
- Zobrazení konečné verze v televizi.



3. Radio Žurnál

- a) Tahání otázek z papírové tašky.
- b) Následné odpovídání na otázky ohledně rádia.
- c) Úspěšně absolvování všech zástupců redakce časopisu Rosník.
- d) Báječné odměny za správné řešení.



4. Brněnský Deník

- a) Představení našeho časopisu Rosník a zástupců redakční rady.
- b) Zhodnocení naší práce redaktorem: Časopis se mu líbil a byla nám udělena pochvala za časopis.
- c) Maruška a Sofinka navrhovali titulek pro zadaný text. Trochu se to nepovedlo a tak jim paní redaktorka dala rady pro správné vytvoření titulku (stále se máme co učit).
- d) Já (Hanka) a Natka jsme měli ještě na víc, neboť jsme tvořili titulek pro jiný text, vybrat k textu ještě správný obrázek. Nám se to povedlo, ale pan redaktor nám dal užitečná a praktická doporučení.
- e) Za odměnu nás vyfotili a vytiskly na titulní stránku jejich deníku, ale jen nanečisto.
- f) A také jsme si domluvili exkurzi.



5. Přestávka

- a) Za odměnu jsme si udělali přestávku.
- b) Občerstvili jsme se a svačili v bufetu.

6. Střížna a natáčení

- a) Zajímali jsme se o natáčení tohoto pro nás významného dne.
- b) Pak jsme se šli podívat jak studenti upravují a pracují s filmem v střížně.



7. Čekání na vyhlášení výsledků

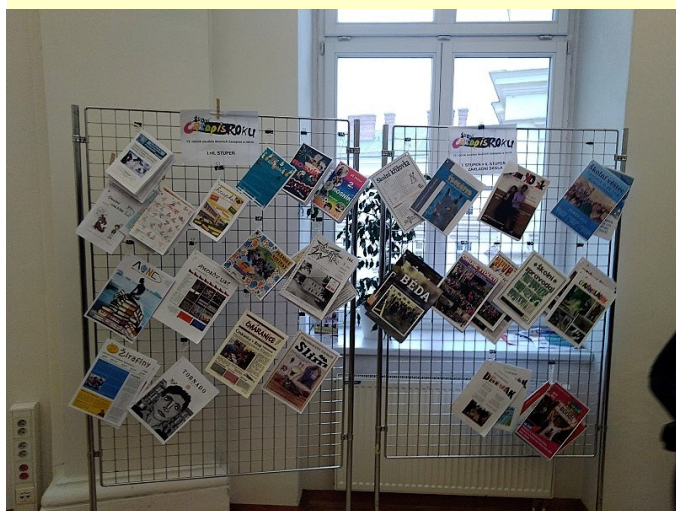
- a) Zdlouhavé a napínavé čekání.
- b) Zabrání dobrých míst v posluchárně.

8. Vyhlášení výsledků

- a) Poslouchání rozhodnutí poroty.
- b) Odchod domů.

A jak jsme dopadli?

Bohužel jsme se umístili až na 21. místě, ale ze soutěží a workshopů si domů vezeme krásné výhry.



MORAVA

ZOO Brno

Byla založena roku 1953. Zoo Brno se v poslední době začala rozrůstat a modernizovat. Příkladem je pár let stará africká expozice v zadní části ZOO. Vznikla zde step pro žirafy, zebry, antilopy, výběh pro lemury, exotické ptactvo a plameňáky.

Okolo vyrostla malá africká vesnička s občerstvením. Nový přírůstkem byli i lvi konžští. Lvi se vrátili do Brna po 30ti letech a hned úspěšně. Po roce se jim narodila hned dvě lvíčata. Nově také zrekonstruovali výběh gibbonů a nyní se pracuje na výběhu pro šimpanze. Jediným mínusem ZOO Brno je vzhled a velikost některých výběhů nebo spíše klecí. Důvodem byl nedostatek financí. Dnes už Brno není jednou z nejmenších ZOO. Díky rozrůstající se popularitě se našly prostředky na rekonstrukci a věřím, že za pár let bude brněnská ZOO nejhezčí minimálně na Moravě. Rozhodně stojí za výlet.

K vidění je tu stále se rozrůstající smečka vlků, dokonalá mořská akvária nebo domácí mini zoo s kozami, poníky, králíky a morčaty. Pozornost si zaslouží i medvědi kamčatka a lišky polární.



ZOO Zlín - Lešná

Byla založena roku 1948. Dnes se může pyšnit 216 druhy zvířat. Jedno z největších lákadel je tzv. zátoka rejnoků, kde jsou krásné simby ománské, které můžou návštěvníci krmit krevetami. Zlínská ZOO jako jediná na Moravě má také slony.

Dalším lákadlem je i procházka mezi klokany a klokaničkymi albíny. V létě, kdy klokani nosí v kapsách mladé, můžete pozorovat bílého klokana s tmavým mládětem a naopak. Po rozsáhlé rekonstrukci a rozšíření minulých let se dle mého názoru stala nejhezčí ZOO Moravy. Rozhodně stojí za celodenní výlet už jen proto, že jsou tu k vidění zajímavá zvířata jako třeba ara hyacintový, dingo novoguinejský, mravenečník čtyřprstý a velký, nosorožec tuponosý jižní, lev konžský, tygr ussurijský a lenochod dvoupřstý.



ZOO Olomouc—Svatý kopeček

Byla založena roku 1956. Olomoucká zoo je známá především propracovaností jednotlivých expozic a pavilonů. Stále na svých stránkách zveřejňuje plány na nové expozice či pavilony a modernizování těch starých.

Najdete tu expozice ve tvaru bábovky (voliéra pro vodní ptactvo), africký pavilon Kalahari nebo most, který vede přes volný výběh makaků červenolících. Většina pavilonů má své obyvatele na volno, proto si musíte dát obzvlášť u opic pozor na věci a jídlo. Byly tu zaznamenány i případy kdy makak návštěvníkovi ukradl foťák nebo svačinu. Olomoucká ZOO byla dříve jediná na Moravě, kde jste mohli spatřit „krále Jelimána“. V dnešní době už má lemury skoro každá zoo, ale Olomouc si je udržela jako dominantu. K vidění jsou tu hned tři druhy a to lemur kata, běločelý a tmavý.

Zoo Olomouc má zkrátka na co lákat. Ať je to „král Jelimán“, jeho pobočník Maurice a nejoddanější poskok Mort z Managaskaru v podobě lemurů nebo zajímavě postavené výběhy. Za výlet stojí i díky volným výběhům nejen mezi makaky, ale i netopýry, klokany (klokan rudý a parma), psouny prériovými a emu hnědým. K vidění tu jsou i další zajímavá zvířata jako hrošík liberijský, jaguár americký i v černé formě, krajta zelená, nová mláďata krokodýla vlnatého a spousta dalších krasavců a krasavic.

ZOO Hodonín

Byla založena roku 1975. Zoo Hodonín není moc známá. Je to malinká zoo dříve s většinou domácích zvířat s výjimkou tygrů a velbloudů. Proslavila se díky bílým lvům.

Obrovským úspěchem bylo, když se podařilo lvy bílé rozmnožit. Dnes už se tu setkáte například se šimpanzi, gibony, lemury, kočkodany, klokany, jaguáry, medvědem malajským a vlkem hřivnatým.

V pavilonu s akvárii se tváří v tvář setkáte se žralokem černoplutvým, bodlokem krátkorohým nebo kanicem tečkovaným.

Hodonínská ZOO se i přes to, že je malá, snaží stále se rozšiřovat a modernizovat. Návštěva doopravdy stojí za to, nejen kvůli bílým lvům. Vaši pozornost si zaslouží i evropské ptactvo.

MARTA JANDOVÁ



*Zdravím čtenáře
časopisu ROSNÍK*

Marta J.

Mojí nejoblíbenější zpěvačkou je Marta Jandová. Martu už poslouchám a zároveň zbožňuju přes 7 let. Poprvé jsem ji viděla v jednom českém seriálu, od té doby jsem se začala zajímat o její kariéru, kapelu, život... Marta účinkuje od mládí v německé kapele **Diehappy**. Jelikož jsem od malička vedená spíše k rockovější muzice, kapela Die happy v čele s Martou mě velice zaujala. Každý den jsem stahovala nové písničky, které jsem si hned pouštěla a utkvěly mi v paměti.

Protože se Martě v roce 2013 narodila holčička, Marta méně koncertovala, méně byla v televizi a celkově nebyla moc vidět. Tudiž jsem ji poprvé na živo viděla až v roce 2016, hostovala Markovi Ztracenému na festivalu. Začala jsem jezdit na koncerty čím dál tím víc. V roce

2018 Marta vydala svoji českou sólovou desku. Jmenuje se **BARVY**. K této desce bylo samozřejmě mnoho koncertů, na kterých jsem nechyběla. Takže jsem Martu za poslední rok viděla minimálně 5x. Koncerty jsem si vždycky strašně moc užila a dokonce jsem se s Martou párkrát po koncertu viděla, bohužel jen na 5 minut. Jenom vyfotit a pozdravit.

Není to tak dlouho, co Marta vyhlásila soutěž. Tato soutěž spočívala v tom, že soutěžící musel napodobit některou ze scének z jejího nového videoklipu MILOVAT. Soutěž mohli vyhrát 3 výherci. Kdo tuto soutěž vyhrál, dostal pozvání od Marty do Hop areny, kde spolu strávili hezké odpoledne. Každý z výherců si s sebou mohl vzít doprovod. Já jsem bohužel nemohla soutěžit. Soutěž byla na dva týdny, já jsem první týden byla na horách a potom jsem měla zdravotní problémy. Ovšem po vyhlášení soutěže mi to začalo být líto. Tak jsem neváhala a napsala jsem pár výhercům jestli mají parťáka s sebou. Všichni měli, ale naštěstí jedna holčina ještě ne. Tak mě vzala s sebou a já jela za Martou do Prahy! Jsem strašně ráda, že to vyšlo. Bylo to úžasné, konečně jsem se s Martou viděla déle než 3 minuty po koncertu. Na tento večer budu ještě dlouho vzpomínat.



Veronika Dudová, 8. B

KVÍZ PRO MILOVNÍKY KOUZELNÉHO SVĚTA J. K. ROWLINGOVÉ



Jste fanoušky Harryho Pottera?

Chcete si ověřit svoje znalosti? Zkuste si náš kvíz!

Odpovídejte na otázky, zapisujte si počáteční písmena Vašich odpovědí na papír vedle sebe, a pokud vám vyjde „magické slovo“, jste praví znalci a můžete na sebe být pyšní!

1. Jak se jmenuje ředitel Bradavic v 1. dílu? _____
2. Jak zní křestní jméno vlkodlaka Lupina? _____
3. Jaké je druhé jméno bratra Siriuse Blacka? _____
4. Vzpomenete si na jméno blondátého chlapce? _____
5. Jméno matky Nymphadory Thonksové? _____
6. Kouzlo AGUAMENTI vykouzlí proud čeho? _____
7. Název kletby, která umožňuje ovládání mysli? _____
8. Formule kouzla na mučení oběti? _____
9. Kouzelný předmět - Zrcadlo z _____

Tak jak jste dopadli?

Karolína Šimarová, 5. B

ČOKOLÁDOVÉ CUPCAKES

Ahoj, všichni, dnes se s vámi chci podělit recept na cupcakes, který jsem se naučila ve škole vaření, která se jmenuje Kuliner. Moc jsem si to užila a všem můžu doporučit, můžete jít příští rok.

Od: Kuliner
Počet porcí: 24

Doba přípravy: 40 minut
Doba vaření: 20 minut

Postup na těsto:

Prosijeme a smícháme suché ingredience. V druhé míse prošleháme všechny tekuté ingredience. Čokoládu nasekáme na drobné kousíčky, přidáme do sypké směsi. Sypkou směs dáme do mísy robotu s míchací metlou. Z vajec, espressa, podmáslí a slunečnicového oleje vytvoříme tekutou směs. Mícháme na pomalý stupeň a postupně přiléváme tekutou směs až se vše krásně spojí. Troubu předehřejeme na 160 stupňů horní a spodní ohřev. Pečeme 20 minut.

Postup na krém:

Bílky a cukr vyšleháme nad vodní lázní. Teplota hmoty přesáhne 65 stupňů. Pak sundáme z vodní lázně a dál šleháme do pokojové teploty. Pak postupně zašleháme máslo. Zdobíme podle vlastní fantazie.

Dobrou chuť!



Přísady na těsto

150 g
hořké čokolády 70%

350 g
hladké mouky

60 g
holandského kakaa

370 g
cukr krupice

1 lžička
jedlé sody

3 vejce
velikosti L

40 ml
espressa

240 ml
podmáslí

210 ml
slunečnicového oleje

hrst
slunečnicových semínek

Přísady na krém

150 g
bílků

250 g
cukr krupice

340 g
holandského měkkého másla

Daniela Franzová, 7. B

Halloweenský příběh

Byl Halloween a asi jako všechny ostatní děti Ashley šla koledovat. Byla převlečená za čarodějnici, ale moc štěstí neměla. Už obešla skoro všechny domy, ale nedostala zatím ani jeden bonbón. Buď jí řekli, že bonbóny jim došly, nebo ani nebyli doma. Ashley se zoufale dostala až k poslednímu domu. Věděla, že to bude jako se všemi ostatními. Nervózně zazvonila na zvonek u dveří a chvíli počkala. Nic. Když už se chystala odejít, otevřela dveře osoba v kápi, což nebylo vůbec divné tuto noc, všichni měli totiž na sobě kostým. Tajemná postava jí dala malý bonbón zabalený v oranžovo-černém obalu. Ashley se rozzářily oči, ale dříve, než mohla poděkovat, dveře se zavřely.

Už se schylovalo k půlnoci, tak se rozhodla jít domů. Nemohla přestat myslet na ten bonbón, tak ho rozbalila a snědla ho. Najednou ji zahalila temnota a Ashley upadla do bezvědomí. Po chvíli se vzbudila, ale už nebyla na ulici, najednou ležela na místě, kde tráva byla oranžová, stromy modré a mraky růžové. Kde se to objevila? Jak se tu objevila? Je tohle ještě pořád opravdové? Měla všelijaké otázky, ale nikde nebyl nikdo, kdo by na ně mohl odpovědět. Vstala a začala se rozhlížet kolem sebe. Bylo to skutečně divné místo. Jako by vše byl jenom sen, ze kterého se nemohla vzbudit. Proletěl kolem ní netopýr. Už si Ashley začínala myslet, že ji tu v tomto světě už nedokáže nic překvapit, když najednou se ten netopýr přeměnil na člověka. Na upíra, abych byla přesnější. Pozdravil Ashley jako by se vůbec nic nestalo. Hádám, že v tomto světě je asi všechno pro místní obyvatele úplnou samozřejmostí. Dokonce i blondáté holky převlečené za čarodějnice, které se diví, kde se to sakra objevily. „Ahoj, jsem Robert. A co ty?“, upír se na ni mile usmál. Ashley sice nevěděla, jestli to dělá, protože si ji chce dát k velice pozdní večeři nebo se jen snaží se s ní spřátelit, ale odpověděla mu s nervózním tónem v hlase: „Já? Já se jmenuji Ashley. Promiň, že se tě ptám, ale kde to jsem?“ Robert se na ni jen usmál „Hádám, že jsi tu nová. Vlastně, tohle místo ani nemá jméno. Protože jméno nepotřebuje. Objeví se jen na Halloween a další den zmizí. Je tu pro příšery a jiná stvoření, která přebývají v lidském světě, aby si aspoň na jednu noc odpočinuli.“ Pro příšery a jiná stvoření? Ale vždyť ona je jen člověk! „Ale já jsem člověk... Proč tu teda jsem?“ Ashley byla nervózní a bála se, co na to odpoví Robert. „Hm, to je divné. Tak i tak, měla by ses odtud dostat, co nejdříve to jde nebo zmizíš společně s ním.“ To ne! Ona nechce zmizet! Jediné, co Ashley chtěla bylo jenom ochutnat ten bonbón, co dostala a teď je v nějakém bezejmenném místě, které zmizí společně s ní. Kde je v tom vlastně vůbec logika? „Jak se odtud mám dostat? Co mám udělat? Nechci zmizet!“ Upír se zamyslel a Ashley netrpělivě čekala na odpověď. „Slyšel jsem, že aby se odtud člověk dostal, musí posbírat bonbóny. 31 bonbónů, stejně jako dní v říjnu. A hádám, že to je pravda. Máš jeden na sobě!“ Opravdu, na jejím klobouku byl zavěšený bonbón v oranžovo-černém obalu, stejně jako ten, který ji sem dostal. „Ale kam ty bonbóny budeme dávat? 31 je docela dost, nemyslíš?“ A v tom k nim přiskočila vydlabaná dýně. Ashley napadlo, že by ty bonbóny mohli dávat do té dýně, tak ji zvedla, ale dýně najednou promluvila: „Co to děláš? Dej mě zpátky na zem!“ A jako by mluvící dýně nestačila, příběhlo za nimi bezhlavé tělo, pravděpodobně patřilo nějaké holčičce a vzalo si dýni. No teda. Nejdřív přátelský upír a teď holka, co má místo hlavy dýni. Co dalšího tu v tomto světě bude? Létající koťata? „Co se tady děje? Kdo je ona?“ Bezhlavá se začala ptát Roberta otázky. „No tak, zklidni se,

Jano. Tohle je Ashley a je to člověk, co hledá cestu z tohoto světa.“ Hádám, že Roberta jen tak něco nerozhodí, zvládal rozrušenou Janu úplně klidně. „Člověk? Já sem byla člověk také, no teda aspoň dříve, než mi někdo někam nedal hlavu. Doteď ji nemohu najít!“ Zdá se, že Jana byla obětí někoho, kdo má rád hlavy. Divné. „Ale no tak, každý ví, že by tvoje hlava nepřežila doteď a bůhví co s ní ten, co se jí zbavil, udělal.“ Nepřežila? Že by Robert něco o té hlavě věděl? „No i tak, Ashley, protože jsi člověk, tak ti pomohu. Ale nebudeš se dotýkat mé hlavy!“ Na to, že byla Jana bez hlavy, opravdu se do všeho vrhala bezhlavě. Už byli připravení vyrazit hledat, když v tom z keře vylezla osoba v masce zajíce na jejich obličejích. „A co já? Nehodila by se vám další pomoc?“ Z hlasu se vůbec nedalo poznat pohlaví této zaječí osoby. „Bun! Kde ty se tu bereš?“ Robert vypadal překvapivě šťastně, když zahlédl tu neznámou osobu. Jana ale ne. „Co tady děláš? Já myslela, že jen my dva budeme pomáhat Ashley!“ Nevím, jestli je to proto, že nemá ráda Bun nebo to tak dělá každému, ale šlo poznat, že nechtěla nikoho dalšího mezi nimi. „Dva? Nemyslíš jeden a dvě třetiny? Nemáš hlavu.“ Robert umíral smíchy. Jana se naštvala. „To není vtipné!“



Robert se pořád smál, zatímco Ashley se na ně udiveně dívala. Tohle by jí nikdo doma nevěřil. „No tak, nechte mě vám pomoci. Přece víš, co se říká, tři a půl hlavy je lepší než dvě a půl.“ Ashley už to nemohla pozorovat a přistoupila k Bun. „A co jsi ty? Velikonoční zajíček? Promiň, ale myslím, že si musíš ještě počkat, Velikonoce už dávno byly.“ Bun se na Ashley dívala bezduchým pohledem své masky. Vytáhla nůž a Ashley s leknutím uskočila. „Dělám si srandu. Máš štěstí, že není pravý.“ Jak se tomu mohl Robert smát, to Ashley vážně nemohla pochopit. „Pojďme už hledat ty bonbóny.“ A tak teda šli.

Bonbóny našli všude. Na stromech, v keřích, jeden byl dokonce i v řece. Už nasbírali 30 bonbónů, když v tom se všechny začaly vznášet kolem Ashley. „Co se to děje? Proč se to děje?“ Začala panikařit. Proč ty bonbóny jen tak létají kolem ní? Dříve než jí stačil někdo odpovědět, utvořily před ní portál. Co v těch bonbónech vlastně bylo? „Hádám, že tohle by tě mělo dostat zpátky do tvého světa.“ Robert se díval na podivně vypadající portál. „Počkat, ale bonbónů bylo jen 30!“ Že by se něco pokazilo? Mělo jich opravdu být 31 nebo jen 30? Ashley měla spoustu otázek. Bun přistoupila o kousek blíže. „Ten, co jsi snědla na začátku, nepamatuješ? Ten, co tě sem dostal.“ Počkat, jak o něm věděla? Nikdo přece o tom bonbónu nevěděl! Že by Bun byla ta osoba v kápi? Bylo to divné a Ashley už byla příliš unavená, aby si s tím lámala hlavu. Jediné, co chtěla bylo vrátit se domů. „Počkej, ty už jdeš?“ Bun vytáhla fotoaparát, postavila ho na zem a vyfotil je. „Aspoň ať je něco na památku.“ Ashley se se všemi rozloučila a prošla portálem.



Vzbudila se zpátky doma. Už neležela na oranžové trávě, ale na studené zemi. Podívala se na hodinky. Půlnoc. Vše, co se právě odehrálo se zdálo jako sen. Jenom obal od bonbónu byl pořád v její ruce. Ashley šla domů. Byla smutná, že těch 30 bonbónů nebylo pravých. Když dorazila domů, uviděla něco na stole. Byly to ty bonbóny, co posbírali v tom podivném světě! A jako by to nestačilo, byla tam ještě fotka. Ta fotka, co Bun udělala v onom světě. Byla to skutečně zajímavá fotka. Blondatá holka, převlečená za čarodějnici, upír, bezhlavé tělo holčičky, které mělo na sobě dýni a osoba v masce zajíce. Kdo ví, možná se jednoho dne potkají znovu. Ale jenom možná...

Vanesa Rostislavova Radeva, 6. B

Lovci mamutů

Milí čtenáři Rosníku,

Tentokrát jsem se v mojí rubrice o knihách rozhodla, že bych mohla napsat o knížce, která vypráví příběh z dávné historie, jak vznikala naše země, Čechy a Morava. Jmenuje se Lovci mamutů.

Jejím autorem je Eduard Štorch, který napsal spoustu strhujících románů na téma o starší doby kamenné.

Povím vám něco málo o knize, která nás dostane do doby lovců mamutů, do starší doby kamenné. Vypráví o životě jedné pravěké lovecké tlupy a jejich putování, cestě z okolí Věstonic,

kolem řeky Dyje až na území Velké Prahy, asi před dvaceti až třiceti tisíci lety zpátky.

V knížce se dočteme o zvycích lovecké tlupy, způsobech obživy, kterou si sháněli, počátcích řeči, která se skládala pouze z různých zvuků a mimiky. V té době také došlo ke vzniku tak potřebného ohně, který „lovcům mamutů“ velmi usnadnil jejich nelehký a složitý život. Tušili, že jim nejen upeče maso, ale i zahřeje, jelikož žádné velké teplo nebylo. V knize je také



popsán lov, kdy se museli pravěcí lidé postarat o to, aby nebyli hladý, a proto také přicházeli postupně na různé nápady, jak lov na mamuty či jiná zvířata vylepšit tak, aby uspěli. Naučili se také vyrábět si nejrůznější nástroje na sešívání kůží, na oblečení, vynalezli pazourek, díky kterému dokázali vykřesat již zmíněný oheň. V knize je také detailně popsáno, jak mezi sebou tlupy bojovaly kvůli jídlu a jak to mezi nimi fungovalo.

V tomto příběhu se pojednává o archeologických nálezech, které byly objeveny v okolí Věstonic a byly zakomponovány do děje tohoto příběhu, což vylepšuje představu, jak to přesně všechno bylo.

Ze své zkušenosti Vám ji mohu vřele doporučit, je dobrou volbou pro všechny, kteří potřebují nějaký tip na knížku do čtenářského deníku, a určitě Vás zaujme svým napínavým projevem.

Natálie Kozáková, 9. A

Králíček Teddy

Mojí velkou zálibou je králíček Teddy. Moc jsem si přála vždycky mít nějaké zvířátko.

Zvířátko, o které bych se mohla starat, česat, mazlit se. A to se mi o letošních Velikonocích vyplnilo. Právě o Velikonocích jsme si u paní chovatelky zamluvili tu nejkrásnější samičku Teddika, a tak začala moje péče o králíčka. Pořádili jsme jí prostornou klec, podestýlku, pítko, seno, záchudek, hřebínky atd. a mohli jsme si králíčka donést domů. Jmenuje se Bambulka a je to moje velká radost. Každý den ji musím vyčesat, to mě moc baví. Když se učím do školy, lehne si u mého psacího stolu a pozorně mě poslouchá. Ráda s ní chodím na procházky a učím ji přeskakovat překážky.

Je to úžasné zvířátko a jsem moc ráda, že mám takového mazlíka.



Sofie Kozáková, 5. B



TRAMPOLÍNKY

Rosické SVC nabízí každý rok spoustu kroužků a aktivit. Některé jsou výtvarné, jiné třeba pohybové. Já jsem si letošní školní rok vybrala trampolínky. Tento kroužek navštěvují hlavně holky, ale někdy se objeví i kluk. Na to, abyste chodili do tohoto kroužku, nepotřebujete umět nic zvláštního.

Stačí, aby vás bavil pohyb a měli jste rádi písničky. V trampolínkách skáče a hopsáme na různé skladby, které si sami vybíráme. Není to ale jen tak obyčejné skákání, cvičíme sestavy, které si musíme zapamatovat. Aby nás to neomrzelo, hrajeme také různé hry. V trampolínkách se seznámíte se spoustou nových kamarádů a kamarádek. Vyzkoušíte si, jaké to je, když ostatním předcvičujete vlastní cviky. Všechny nás to moc baví.

Marie Hájková, 5. B





Jsou hasičské závody.

TFA je hasičský víceboj jednotlivců, který prověřuje fyzickou a psychickou připravenost hasičů. Co to znamená? Je to z anglického sousloví *Toughest Firefighter Alive*, což je „Nejsilnější hasič přežije“. Bylo tam 229 dětí. Bylo to rozdělené na 3 kategorie: přípravka, mladší a starší. Já běžela za mladší kategorií a skončila jsme na 4. místě. I když jsem nedostala pohár i tak jsem se pobavila.

Ostatní soutěžící: Tomáš Č., Tomáš D., Adéla, Monika, Ondra, Ela, David, Radek, Václav, Sláva.

Barbora Paprsková, 5. B



Umění moderní kaligrafie

Kaligrafie je druh krasopísmu. Jsou dva druhy kaligrafie – tradiční a moderní. My se budeme bavit o moderní kaligrafii. U kaligrafie není až tak podstatná čitelnost, jakožto vzhled a estetika písma. Důležité je si zapamatovat, že u tahu nahoru má být linka tenká, ale naopak u tahu dolů má být silnější.



Potřeby

Potřebujeme speciální fixu na vodní bázi – já preferuji značku Tombow a jejich výrobek Fudenosuke, která vytvoří efekt silné linky (musíte na ni zatlačit). Je dobré mít i kaligrafický papír, na kterém se fixy tolik netřepí a neničí. Na zdobení písma přijdou vhod fixy nebo tenké barevné BrushPeny. Vše lze zakoupit v papírnictví Vágner v Brně a papír

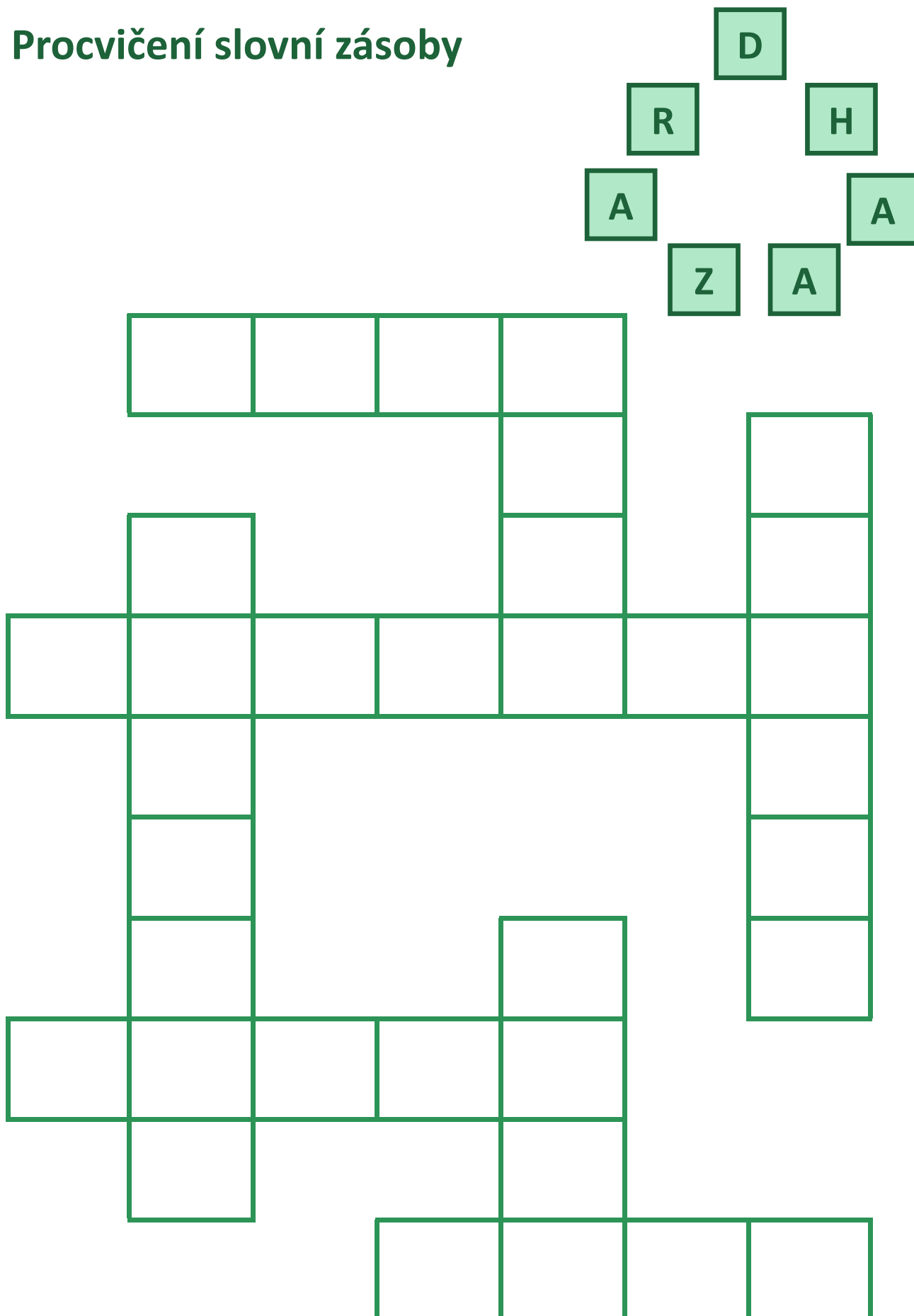
seženete i v Rosicích u Brabců. Pak už je to jen o tréninku a snaze.

Na zámku v SVČ najdete kroužek moderní kaligrafie. Já do něj chodím. Moc se mi tam líbí, vytváříme spoustu zajímavých věcí, pozvánky, přáníčka nebo vyzdobené krabičky. O krasopísání se můžete hodně dozvědět v knize Z lásky k písmu aneb základy letteringu a moderní kaligrafie od Kateřiny Engerové, Martiny Duškové a Anny Hábové.

Tak hop do psaní!



Procvičení slovní zásoby



Vyhlášení fotografické soutěže

Termín: leden až duben

Soutěžní téma: „**Nevšední radosti ve všední starosti**”

(reportážní fotky běžných činností, každodenní starosti i radosti, fotografie mazlíčků a přátel. Zachycení čehokoliv zajímavého z běžného dne – např. sportovní a zájmové aktivity, dělání domácích úkolů, příprava nedělního oběda, zvířecí mazel v akci J)

Kategorie: 1. kategorie: žáci 1. stupně
2. kategorie: žáci 2. stupeň

Termín pro odevzdání soutěžních prací: do konce dubna

na e-mail: folvarcikova.gabriela@zsrosice.eu nebo osobně

Soutěžní podmínky:

maximální počet zaslaných originálních fotografií od jednoho autora v příslušné věkové kategorii jsou tři fotky
V názvu souboru musí být uvedeno: příjmení a jméno autora, třída a název fotografie (např. novakjan_2.B_oslavanarozenin)

Vítěze jednotlivých kategorií vybere odborná porota.

Podrobnější pravidla soutěže najdete na informačním letáku ve třídách, na nástěnkách a na webu.

Ocenění autoři obdrží ceny na celoškolním shromáždění na konci školního roku.



Redakční rada

Kozáková Sofie, 5. B

Paprsková Barbora, 45. B

Dolejšová Eliška, 5. B

Hájková Marie, 5. B

Brunclíková Barbora, 6. A

Vanesa Rostislavova Radeva, 6. B

Švecová Madla, 6. C

Franzová Daniela, 7. B

Kozáková Natálie, 9. A

Medo Lubomír, 9. B

Přidejte se k nám



ZŠ Rosice, příspěvková organizace

Vás zve na školní kolo



RECITAČNÍ SOUTĚŽE

Dne **13. 2. 2020** od **13.00 h**

v aule školy

Základní škola Rosice,
příspěvková organizace
pořádá

PĚVECKOU SOUTĚŽ



ROSICKÝ SKŘIVAN

STŘEDA **18. 3. 2020** od 16.00 hodin

v aule školy



ZÁKLADNÍ ŠKOLA ROSICE

si vás dovoluje pozvat

v pátek **6. března 2020**

na

ABSOLVENTSKÝ PLES

v prostorách

KULTURNÍHO DOMU KRISTAL

Začátek v **19.30 hodin**

Vstupné 100,- Kč, místenka 50,- Kč

Hraje skupina **KULOMET**

Program: předtančení, slavnostní stužkování

žáků 9. tříd a bohatá tombola

Občerstvení: nápoje, teplé a studené jídlo

Vstup ve společenském oděvu.